

liggende kan blive delte Meninger blandt Medlemmer, som hører til samme Gruppe. Men under de Forhandlinger, som ofte har været ført her paa Rigsdagen om kirkelige Spørgsmaal, er det nu blevet fastslaaet, at der er 3 Partier, som ønsker et Udvalg nedsat til at udrede Forholdet mellem Stat og Kirke. De Radikales ærede Ordfører i Folketinget og de Radikales ærede Ordfører i Landstinget har jo bekræftet, at ogsaa det radikale Venstre vil være med til at nedsætte et Udvalg, hvis man kunde finde en saadan Form for dette Udvalg, som netop det radikale Venstre ønskede; og inden vi gaar til Afstemning angaaende dette Spørgsmaal, vil jeg gerne understrege, at det for mig i hvert Fald er af stor Betydning, at der er 3 Partier, som mener, at Forholdet mellem Stat og Folkekirke er utilfredsstillende, og mener, at der kan være Grund til at undersøge, hvad der muligvis kan ændres paa dette Omraade, undersøge, om vi skal ind paa nye Veje, eller vi skal forbedre de Veje, vi har i Øjeblikket. Jeg siger, at det er for mig af stor Betydning, for dermed er det efter min Opfattelse givet, at der er Grund til at nedsætte et kirkeligt Udvalg og Grundlag for et saadant Udvalgs Arbejde, hvis det bliver nedsat. Hvis derimod Forholdet var dette, at det store Flertal her paa Rigsdagen — og man maa vel have Lov til at drage den Slutning, at Forholdet ude i Befolkningen er nogenlunde det samme — var fuldt tilfreds med det bestaaende Forhold mellem Stat og Kirke, saa var der naturligvis ingen Grund til at nedsætte et saadant Udvalg. Jeg maa beklage, at det ikke er lykkedes at finde en Form for Udvalgets Sammensætning, som de 3 Partier, der ønsker det nedsat, kan tiltræde. Jeg mener, at vi fra Socialdemokratiets Side har gjort store Bestræbelser for at samle de 3 Partier. Vi er endogsaa gaaet saa vidt, at vi har tilbudt det radikale Venstre en tilsvarende Sammensætning af Udvalget som den, det radikale Venstre anvendte, da den store Skolekommission blev nedsat; men ogsaa disse Bestræbelser fra vor Side har været forgæves.

I øvrigt finder jeg i hvert Fald paa nærværende Tidspunkt ikke nogen Grund til at forlænge Debatten. Det vilde kun føre til Gentagelser af, hvad der er sagt før.

Jeg skal derfor slutte med at anbefale det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag.

S. Rasmussen: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit), som talte for Venstre, og som jo Gang paa Gang har været Ordfører i denne Sag, har igen i Dag overfor de Konservative stærkt fremhævet, at det var uforstaaeligt, at vi kunde samarbejde med Socialdemokratiet, som jo havde et helt andet Formaal med dette Forslag, end vi har. Jeg ønsker i den Anledning at sige, at det for mig var glædeligt at høre, at den højtærede Kirkeminister ved Lovforslagets Fremsættelse her i Tinget i Aar og ligeledes ved første Behandling udtalte, at Socialdemokratiet ønskede med Hensyn til Forholdet mellem Stat og Kirke ikke andet end det, som kunde gennemføres uden nogen Grundlovsforandring. Da vor Grundlov jo bestemt siger, at den danske Folkekirke skal være en evangelisk-luthersk Folkekirke og som saadan understøttes af Staten, saa betyder det, hvad der for os er Hovedsagen, vor Folkekirkes Bevarelse paa evangelisk-luthersk Grundlag, og da endelig vor Grundlov hævder, at Kirken har et vist Krav paa at faa sine Forhold ordnet ved Lov, har vi yderligere kunnet give dette Forslag vor Tilslutning, fordi det netop i sit første Punkt taler om en Overvejelse af, hvorledes Forholdet mellem Stat og Kirke bedst kan ordnes. Om Forholdet saa kan ordnes gennem et saadant Udvalgs Arbejde, som naturligvis maa efterfølges af Sagens Behandling i Rigsdagen, saaledes at vi fortsætter den Lovgivning, som der jo er lagt megen Vægt paa af Venstres ærede Ordfører, og som ogsaa vi har givet vor Tilslutning, om der derigennem kunde gives Kirken det Selvstyre, som ogsaa det ærede Medlem var en stærk Talsmand for, vilde det have vor fulde Tilslutning, og det glæder mig, at det ærede Medlem i Dag dog har faaet Øje paa denne Side af Sagen, for det har jo ellers knebet før for Venstre at faa Øje paa dette Forhold.

Man har jo Gang paa Gang henholdt sig til Adskillelsen mellem Stat og Kirke som det, der var Maalet med Udvalgets Nedsættelse, og angaaende dette sidste Punkt sagde det ærede Medlem i Dag: